

NNNP zavestno

29. septembra 1979... V mirno jesensko jutro so vrešče in zlovešče zareze sirene... Potres, ljudje!

V pretesnih prostorih KS Lito-
stoj je vrelo, zbirala so se vodstva
DPO, štab CZ, odbor za LO... Po-
veljnik Rajko Žitko je takoj ukrep-
pal...

Mihael Gomboc je s svojimi ga-
silci drvel na ruševine nekoč lepe,
rumene hiše v Djakovičevi ulici.
Tam se je zrušil strop in pod seboj
pokopal stanovalce: 2 osebi težko
poškodovani, 2 osebi zasuti...
Ravnati so morali urno in preu-
darno. Prispela je tudi ekipa prve
pomoči Pogačarjeva, Cajhnova,
Kelnerjeva, Kerenčeva...

»Pazi! Ima poškodovano hrben-
nico...«

Močnemu gasilcu so na pleča
previdno naložili poškodovanca.
Mladenec se je s težkim tovorom
izkušeno in mehko prebijal skozi
prašne ruševine. Še pet korakov,
še dva koraka in ranjenca so zgra-
bile spretnosti ženske roke... Re-
šen!

Ta hip je bila stavba že zaščite-
na z enoto varnosti, vodja Ivo
Vrhovc je nekoliko nervozno sto-
pil na obhod, zveza je bila vzpo-
stavljena...

Dolgo zateglo tuljenje, konec
zračnega napada... Prekletost! Ja-
nez Merjasec predsednik SZDL
Podutik je v štabu mračno pove-
dal:

»Poln zadetek v hišo Petra Pe-
klaja na Zlatku 56... Tam okoli
mora biti zelo hudo...« Potem je
sivi in odločni mož ukazal: »Ga-
silci in reševalci, takoj tja!«

»So, na poti...«

»Dobro...«

Janez Merjasec je kar slutil, da
se bo zgodilo nekaj hudega, že
zgodaj zjutraj so mu dostavili le-
tak s sovražno vsebino...

Poveljnik reševalne akcije Ja-
nez Grum je takoj ocenil položaj.
Hidrant v bližini ni, torej vod-
njak! Motorika mora biti dvignje-
na nad rob, razdalja do goreče hi-
še 200 metrov! Vozniku gasilske-
ga avtomobila je odločno pokazal
na zlagoma se spuščajočo pešče-
no pot in poveljeval:

»Cev!«

Dvojica je dvigovala motoriko
nad vodnjakov rob, gasilsko vozi-
lo se je z odprtimi zadnjimi vrati
spuščalo navzdol po poti, koluti
lepo zviti platneni cevi so cepali
na droben pesek, moštvo jih je
spretno povezovalo...

»Voda!«, je kričnil Grum in za-
mišljeno dodal: »Tri...«

»Kaj tri?« je presenečeno vpra-
šal pomočnik: »Kaj?«

»Tri minute«, je pojasnil Grum.

»Tri minute smo potrebovali...«

Dvoje močnih sikajočih curkov
je nenadoma butnilo v ogenj in
valec se črn dim...

Metka Hiti, zdravnica in organi-
zatorica postaje prve pomoči, je

še poslednjič skrbno pregledala
pripravljeno. Zaupala je dekle-
tom, vedela je da bodo med reše-
vanjem dale vse od sebe. Veliko
so se naučile zadnjih nekaj mese-
cev...

Vinko Weissesner je nadzoro-
val reševanje. Opazil je, da je
zmanjkalo nosil. Stekel je do kri-
žišča in pomahal mladincem pri
kombiju:

»Nosila fantje...«

Šest ranjenih in poškodovanih
se je že nabralo. Trojica deklet je
na trdo podlago polagala fanta.
Najmlajša mu je pravkar rahlo
dvignila glavo in podnjo potisnila
lepo zloženo odejo. Pogleda sta se
ujela, deklet je imelo nenadoma
solze v očeh...

Čevlarski pomočnik, ki je imel
zdrobljeno koleno in sta mu dve
dekleti spretno nameščali nogo
med deščice, je skoraj živalsko
rjul:

»Ah, ah, boli...«

Spodaj na stezi je vodja patrulje
oddelka Milice Šentvid Djuro
Ivanković sporočal v mikrofoni:

»Da, reševanje je v teku... Da?
Da, red je zagotovljen, ekipe delu-
jejo...«

Toni Zafran, pripadnik nara-
dne zaščite je sredi ceste odločno
dvignil roko:

»Stoj!«

Rumeni Volkswagen LJ 149-
6... se je sunkovito ustavil. Dve

Utrinki učencev iz osnovne šole Vič

Pravočasno smo se umaknili iz goreče zgradbe. Vsi
smo brez poškodb. Zaradi narasle vode smo se umikali
po cesti pod Rožnik. Težav ni bilo. Izvedli smo učno
uro glasbenega pouka – pesmica Tinček kurirček. Peli
smo še druge partizanske pesmi.

3. in 4. vod 1. čete

Izpred šole na Nanoški ulici smo krenili ob 9.10 uri.
Šli smo po poti proti kozarškemu mostu, v bližini kate-
rega smo ujeli požigalca, ki se je močno upiral in nas je
hotel celo podkupiti. Kljub temu smo ga pripeljali v
štab na šoli. Po navodilih štaba civilne in narodne
zaščite smo ga predali štabu civilne zaščite v krajevni
skupnosti Vič.

2. vod 7. čete

Do mostu prišli v redu, prepodili jato fazanov; gremo
naprej...

2. vod 5. čete

Učna ura je potekala ob spomeniku Janeza Kiklja.
Obravnavali smo življenje in delo hrabrega kurirja,
recitirali in peli smo partizanske pesmi. Ne glede na
slabo vreme smo uspešno opravili naloge.

1. in 2. vod 3. čete

novinarski zijali sta grdo pogledo-
vali skozi okno. Toni se je nasme-
hnil:

»Na glavno cesto ne moreta
več, vse je zatrpalo... Tule po
stranskih poteh morata, velja?«

»Aha...«

Volkswagen je s polnim plinom
zapeljal na ozki makadam...

Tomaž Lesar in Darko Rajer,
učenca osnovne šole Ivan Novak-
Očka sta sijala. Od hiše do hiše sta
raznašala pozive za prostovoljno
darovanje krvi in oblačil. Ljudje
so jima lističe pobirali kot za
stavo...

Jože Podpečan in Alojz Šargo
sta v KS Edvarda Kardelja stakni-
la glavi nad obvestilom, ki se je
glasilo:

OBVESTILO KRAJANOM

Priporočamo, da budno opazu-
jete okolico obrata SLOVIN, ki je
zaradi lesa posebej nevarno za po-
žare...

Komisija za informacije in propa-
gando

Spogledala sta se:

»Dobro«, sta hkrati rekla:
»teče...«

Franc Slavec, Edvard Blatnik
in Franc Pešec, trojka NZ je stala
v globoki senci dolgih vej vrbe
žalujke in slastno srkala topel čaj.
Mimi Cerovec, gospodinja, se je

nasmejala:

»Pijte fantje, hladno je... Še
bom skuhalo...«

»Ja, hvala tovarišica«, se je v
imenu trojice zahvalil Franc Pe-
šec in ljubeče potrepal prežeče-
ga šolanega psa ob nogah.

Natanko ob 11.00 je v Dom kra-
janov, Tacen 31, vstopil predse-
dnik občinske skupščine Franc
Dejak:

»Zdravo tovariši!«

Z odločnim pogledom je prele-
tel zasedeno omizje in potem
predstavil tovariša iz Kavadarcev.
Težko mu je bilo, da tokrat gosto-
ma iz daljne Makedonije ni bilo
mogoče razkazovati lepote staro-
davnega mesta s prijazne Šmarne
gore. Žal! V tako hudem času je
najprej potrebno stisniti zobe.
Mirno in tehtno je vprašal:

»Kaj je novega, tovariši?«

Vsi ti prizori so se v resnici do-
gajali na dan akcije NNNP v obči-
ni Šiška 29. 9. 1979. Nekoliko bolj
dramatično so opisani namerno,
vendar so občani tega dne resno
sprejemali in opravljali naloge, ki
so jim bile zaupane. Jasno se je
pokazalo, da še zdaleč ni nikomur
vseeno, kaj bo jutri, čez mesec ali
leto, pač takrat ko bi se znašli v
stvarnem in težkem položaju.
Brez dvoma so se pokazale tudi
pomanjkljivosti, toda trdimo lah-
ko povsem mirno, da je bila
sklepna vaja NNNP uspel in zelo
zavesten preizkus naše priprav-
ljenosti.

B. Šefic

